

SPOLUPRÁCE

*„Společenství spolupracujících prosperuje tím více,
čím méně vyžadujeme výnos ze svých výkonů pro sebe,
čím více výnosů ze svých výkonů předáváme spolupracovníkům,
čím více jsou naše potřeby uspokojovány z výkonů druhých, nikoli vlastních.“*
(R. Steiner: „Sociální otázka“ Dornach 30.3. 1919)

V hospodářské organizaci (HO) TSO neexistují „zaměstnavatelé a zaměstnanci“, ale jen spolu-podnikatelé, spolu-oprávnění, spolu-rozhodující, spolu-investoři, spolu-vlastníci, zkrátka podílníci (s výjimkou osamocené pracujícího živnostníka). Sféra ekonomiky (hospodářská produkce a tržní směna) je totiž ve své pravé podstatě sférou bratrství, nikoli sférou svobody či rovnosti. Ekonomické bratrství je v HO TSO a při tržní směně realizováno navazováním účelových vztahů dvojstrannými smlouvami (ústními či psanými), v nichž se smluvní strany:

- a/ dohodnou na způsobu a podmínkách dosažení společného ekonomického cíle (produkce, směny atp.)
- b/ vzdávají (do odstoupení od smlouvy) kulturní svobody a politické rovnosti, ve prospěch hospodářské spolupráce

Bratrství nepředstavuje vzájemnou službu (pomoc, charitu), ale vzájemnou spolupráci. Spolupráce pak nespočívá na odměně za práci (na mzdě), ale na podílu z výnosů, odpovídajícímu podílu na přínosech.

Podíly, vyjadřované v procentech (viz Stanovy HO TSO - příloha č. 01b) se určují trojím způsobem:

- a/ ekonomický orgán (sféra) horní trojnosti stanoví max. rozestupy v hierarchii podílů (od řadového po vedoucího podílníka)
- b/ smlouva podílníka s HO stanoví jeho podíl (%)
- c/ konkrétní podíl pak plyne z celkového výnosu HO TSO

Každý se může svobodně rozhodnout, zda chce podnikat sám nebo se společníky (spolu-podnikateli). Pokud zvolí společníky, nesmí je vyloučit ze spolu-podílnictví a spolu-rozhodování jen proto, že dal ke společnému podnikání podnět.

Oprávněným vlastníkem je pouze ten, kdo své vlastnictví nabyt, aniž tím někoho poškodil.

Oprávněným k řízení HO TSO je pouze ten, kdo k tomu byl svými spolu-podílníky pověřen (odvolatelně), je jimi kontrolován a jim odpovědný (všechny jeho kroky musejí být transparentní a řádně zdůvodněné). Předpokládá se pověření na základě osobních schopností (k vnější podnikavosti a vnitřní organizaci práce), neboť správné rozhodování je podmíněno osobními vlastnostmi, nikoli vlastnictvím. Tak je řediteli svěřen kapitál HO TSO.

Mimo ředitele HO mohou (ale nemusí) existovat např. také správní rady podílníků, jako zbor poradní, či průběžně dohlížející na ředitele, či s jiným posláním (dle vůle podílníků)...

DVOJÍ TRH

Ač má TSO pouze jednu ekonomickou sféru, přece přísně rozlišuje dvojí trh (vč. s ním spojené práce a produkce):

- A/ regulovaný trh se ZŽP (základními životními potřebami) produkovanými ZPP (základní pracovní povinností)
- B/ volný trh nad rámec ZŽP, jehož nabídka (služeb a zboží) je produkována dobrovolnou prací nad rámec ZPP

Regulovaný trh (A) probíhá pod dohledem samosprávné obce TSO (viz Občanská smlouva - příloha č. 01a). Na nezávadnost produktů obojího trhu (AB) dohlíží v TSO každý občan jako spotřebitel, který je k okamžitému zákroku vybaven veškerou pravomocí (občanskými právy)...

PLÁNOVANÉ HOSPODÁŘSTVÍ

Po špatných zkušenostech s centrálním plánováním ekonomiky v dobách reálného socialismu, existuje jakýsi předsudek proti plánování vůbec. Chceme-li však zabezpečit ZŽP pro 100 lidí, nemůžete počítat s 50 či s 1000 lidmi. Bez plánování se do 100 lidí netrefíme. Pro obojí trh (AB), stejně jako pro život každého jednotlivce, chce-li něco reálného vykonat, platí:

„Chci-li, musím (plánuji-li, musím konat podle plánu)!“

Neplánovat v ekonomice znamená nesoulad mezi nabídkou a poptávkou (nedostatečná výroba či zbytečná nadvýroba). Proto neplánované hospodaření fakticky nikde neexistuje. Existuje pouze špatné plánování...

KULTURNÍ KONKURENCE

Předmětem hospodářské produkce je reprodukce kulturních produktů (viz Kulturnost - příloha č. 03h). Proto např. v zemědělské výrobě mluvíme o tzv. „kulturách“, „monokulturách“ atp. Produkují-li pak dvě různé HO totéž zboží (např. sádrové trpaslíky), pak si v TSO mohou vzájemně konkurovat jen kulturně:

a/ rozdílnou mírou kulturnosti produktu (kvalitou, estetikou atp.) - při stejné tržní ceně

b/ rozdílnou mírou kulturnosti produkce (zručnosti, organizace, techniky aj.), vyjádřenou oprávněně nižší tržní cenou

Ostatní druhy konkurence (klamavá reklama, dumpingové ceny atp.) mohou být občanským soudem kvalifikovány jako poškozování „nekalou konkurencí“...

ZAHRANIČNÍ OBCHOD

Mezinárodní trh se od vnitřního trhu (totalitního či TSO) liší jen tím, že pro mezinárodní trh neexistuje mezinárodní měna. Proto je pro mezinárodní trh nejlepší přímá směna zboží za zboží. Jinak se účastníci musejí dohodnout, či měnu ke směně využijí. Může to být kterákoliv měna (totalitního státu či TSO). Protože měna plní funkci dlužního úpisu na zboží, měla by to být měna takového hospodářského systému, který je kdykoliv schopen přijmout své peníze zpět a vydat za ně své zboží. Jde tedy o to, aby použitá měna byla bezezbytku podložena zbožím.

Dá-li kdo přednost výměně peněz, měl by dbát na to, aby byl „směnný kurz“ určen, podle reálné kupní síly, dvojstrannou dohodou mezi účastníky směny, nikoliv třetí nezúčastněnou stranou (vykutáleným bankéřem, státním či soukromým). Vzorem pro takto určený směnný kurz může být současný tzv. „černý trh“ (přes jeho deformace totalitními poměry)...

-zmp-